

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie z powództwa R. sp. k. w W.

przeciwko P. sp. z o.o. w W.

o zapłatę

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 18 marca 2021 r., sygn. VII AGa 423/19

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 17 lipca 2024 r.,

na skutek wniosku pełnomocnika powoda o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego
SSN Krzysztofa Grzesiowskiego, SSN Dariusza Pawłyszczke i SSN Agnieszki
Jurkowskiej-Chocyk od rozpoznania sprawy II CSKP 1668/22

pozostawia wniosek bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powoda pismem z 28 czerwca 2024 r. zawniósł o wyłączenie od rozpoznania sprawy ze skargi kasacyjnej powoda rozpoznawanej pod sygn. II CSKP 1668/22 sędziów Sądu Najwyższego: SSN Krzysztofa Grzesiowskiego, SSN Dariusza Pawłyszczke i SSN Agnieszki Jurkowskiej-Chocyk wskazując, że sędziowie podlegają wyłączeniu z mocy prawa na podstawie art. 48 § 1 pkt 1 k.p.c. Ewentualnie wniósł o ich wyłączenie na podstawie art. 48 § 1 pkt 1 k.p.c., względnie na podstawie art. 49 § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu powołano się na niezgodną z Konstytucją RP uchwałę składu połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. BSA 1-4110-1/20 i przedstawiono własne poglądy na temat Krajowej Rady Sądownictwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie, gdyż przytoczona w nim argumentacja nie stanowiła uzasadnienia dla podniesionych twierdzeń o braku niezależności sądu lub niezawisłości sędziów Sądu Najwyższego: SSN Krzysztofa Grzesiowskiego, SSN Dariusza Pawłyszczke i SSN Agnieszki Jurkowskiej-Chocyk.

Zgodnie z art. 26 § 2 u.SN, do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania.

Wniosek, o którym mowa w § 2, pozostawia się bez rozpoznania, jeżeli obejmuje ustalenie oraz ocenę zgodności z prawem powołania sędziego lub jego umocowania do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości (art. 26 § 3 u.SN).

Pełnomocnik powoda nie sformułował żadnych konkretnych zarzutów mających świadczyć o braku niezawisłości sędziów Sądu Najwyższego: SSN Krzysztofa Grzesiowskiego, SSN Dariusza Pawłyszczke i SSN Agnieszki Jurkowskiej-Chocyk lub braku ich niezależności. W uzasadnieniu wniosku wskazał, że sędziowie objęci wnioskiem o wyłączenie od orzekania w sprawie II CSKP 1668/22 zostali powołani na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego na wniosek KRS ukształtowanej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 8 grudnia

2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustawy (Dz. U. z 2018 r. poz. 3).

Odnosząc się do przywołanej przez wnioskodawcę uchwały Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r., BSA I 4110 1/20 wskazać należy, że wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 20 kwietnia 2020 r., U 2/20, została uznana za niezgodną z art. 179, art. 144 ust. 3 pkt 17, art. 183 ust. 1, art. 45 ust. 1, art. 8 ust. 1, art. 7 i art. 2 Konstytucji RP, art. 2 i art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz.U. 2004, nr 90, poz. 864/30 ze zm.) oraz art. 6 ust. 1 EKPCz. Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wiąże zaś bezpośrednio zarówno wszystkie składy sędziowskie sądów powszechnych, jak i wszystkie składy sędziowskie Sądu Najwyższego. Wobec czego zaznaczyć należy, że uchwała Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r., BSA I 4110 1/20 utraciła swój walor normatywny ze względu na niezgodność z Konstytucją RP.

Natomiast zaprezentowane przez pełnomocnika poglądy na temat Krajowej Rady Sądownictwa mają charakter osobistej refleksji, bowiem nie znajdują oparcia w obowiązującym porządku prawnym.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 26 § 3 u.SN orzeczono, jak w sentencji.

[SOP]

[ms]